

Til § 53

Med § 53 foreslås at miljø- og energiministeren bemyndiges til at kunne sammensætte Energiklagenævnet på en måde, der anses for hensigtsmæssig i forbindelse med klager efter naturgasforsyningsloven. Dette skal ses på baggrund af, at det i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldi oxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug er fastsat en sammensætning af Energiklagenævnets medlemmer med henblik på de sagstyper, som nævnet skal behandle efter denne tilskudslov.

Da ikke alle de sager, nævnet skal behandle efter naturgasforsyningsloven eller regler udstedt i henhold til loven, i forhold til lovens formål nødvendigvis kræver stillingtagen fra et samlet nævn, er det fundet hensigtsmæssigt, at der i stk. 2 gives formanden mulighed for efter aftale med de øvrige nævnsmedlemmer selv at træffe afgørelse i nogle sager eller typer af sager.

Til § 54

Bestemmelsen indeholder hjemmel for miljø- og energiministeren til at bemyndige Energitilsynet til at udøve ministerens beføjelser efter loven.

*Til kapitel 12**Ekspropriation, erstatning**Til § 55*

§ 55 vedrører ekspropriation til fordel for transmissionsanlæg for naturgas. Der er med mindre redaktionelle ændringer tale om en videreførelse af bestemmelsen i den gældende naturgasforsyningslovs § 6. Reglerne om ekspropriation til fordel for distributionsanlæg for naturgas findes i varmforsyningsloven. Ekspropriationsbestemmelsen i § 55 tænkes navnlig benyttet til at sikre adgangen til nedlægning af rørledninger. I forbindelse hermed kan der blive tale om begrænsede arealanskaffelser til anlæg af kompressorstationer, fordelingscentraler m.v.

Til § 56

Erstatningsbestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til bestemmelsen i § 7 i den gældende naturgasforsyningslov. Den gældende naturgasforsyningslov finder imidlertid ikke anvendelse på lokaldistribution, jf. lovens § 1, stk. 2, og bestemmelsen har derfor ikke haft betydning i relation til de regionale naturgasselskabers distributionsaktiviteter.

Det foreslås i stk. 1, at bevillingshavere – det vil sige transmissions-, distributions-, lager- og forsyningselskaber – skal erstatte skader, der forvoldes ved den i henhold til bevilling udøvede virksomhed,

selv om skaden er hændelig. Bestemmelsen indebærer, at det objektive ansvar også udstrækkes til at omfatte skader, der rammer personer, som ikke kan anses for udenforstående (ansatte, medkontrahenter og lignende). Brand- og eksplosionsfaren ved moderne naturgasanlæg må anses for at være overordentlig ringe, men der kan til en naturgasforsyning knytte sig risici, som det må være rimeligt, at bevillingshaveren bærer, også selv om der er tale om skader, som ikke skyldes fejl eller forsømmelser fra bevillingshaverens side.

§ 56 vedrører kun erstatning for skade uden for kontraktforhold.

*Til kapitel 13**Ikrafttrædelses-, ophævelses- og overgangsbestemmelser**Til § 57*

Det følger af gasdirektivet, at det skal være implementeret senest den 10. august 2000. Det foreslås på denne baggrund i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2000.

For at loven vil kunne fungere i praksis, vil der skulle udarbejdes en række bekendtgørelser og andet administrationsgrundlag, som f.eks. paradigmer for bevillingsskrivelser m.v. Udstedelse af regler med hjemmel i blandt andet §§ 8, 19, stk. 5, og 21 vil endvidere være nødvendig for at gennemføre gasdirektivet.

Det foreslås i stk. 2, at den gældende naturgasforsyningslov, jf. lov nr. 294 af 7. juni 1972, ophæves samtidig med den nye naturgasforsyningslovs ikrafttræden.

Til § 58

Maksimalprisbekendtgørelsen er fastsat i medfør af § 20, stk. 3, i lov nr. 382 af 13. juni 1990 om varmforsyning. Med forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning udgår denne bestemmelse af varmforsyningsloven. Der er imidlertid skabt hjemmel til en videreførelse af maksimalprisbekendtgørelsen, idet nærværende lovforslag indeholder en tilsvarende bestemmelse i § 36, stk. 1.

Til § 59

Denne regel indeholder bestemmelser om de betingelser, hvorunder de naturgasselskaber, der ved lovens ikrafttræden varetager transmissions-, distributions-, lager- og/eller forsyningsvirksomhed har ret til at få bevilling til disse aktiviteter i det omfang, de er bevillingspligtige. Udgangspunktet er, at selskaber, der ved lovens ikrafttræden driver virksomhed, herun-